

JURNALUL

uhui

Puști

LA ANAANGHIE

de Jeff Kinney

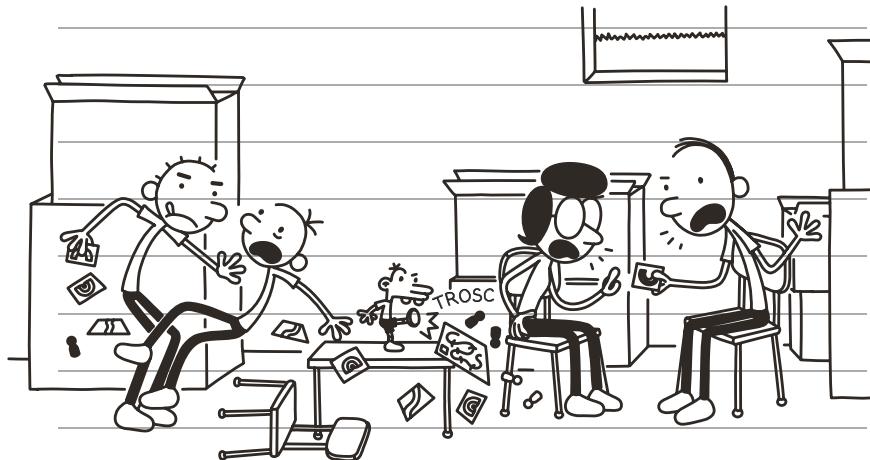

AUGUST

Joi

Îmi iubesc familia, dar nu cred că trebuie să petrec douăzeci și patru de ore cu ei, șapte zile pe săptămână. Și FIX ASTA s-a cam întâmplat în ultimul timp.

Și nu sunt SINGURUL care s-a săturat de asta. **TOTI** simțim că o luăm razna și, dacă nu se schimbă ceva foarte curând, cred că o să dea strechea-n noi.

Mama zice că am stat prea mult în casă și că avem nevoie de o vacanță. Dar de fapt avem nevoie de o vacanță fără **CEILALȚI**.

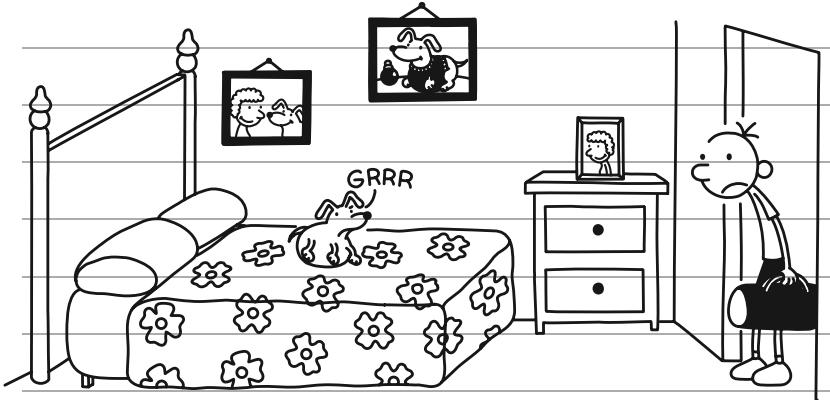
Dar asta n-o să se întâpte prea curând, pentru că nu avem **BANI**. E poveste lungă cum s-a ajuns aici.

De două luni locuim în subsolul bunicii, dar nu știu cât o să mai rezistăm așa. Mama ne tot zice că la un moment dat o să ne uităm în urmă la perioada asta și o să zâmbim, dar ea nu e nevoie să doarmă noapte de noapte cu RODRICK pe un pat pliant.

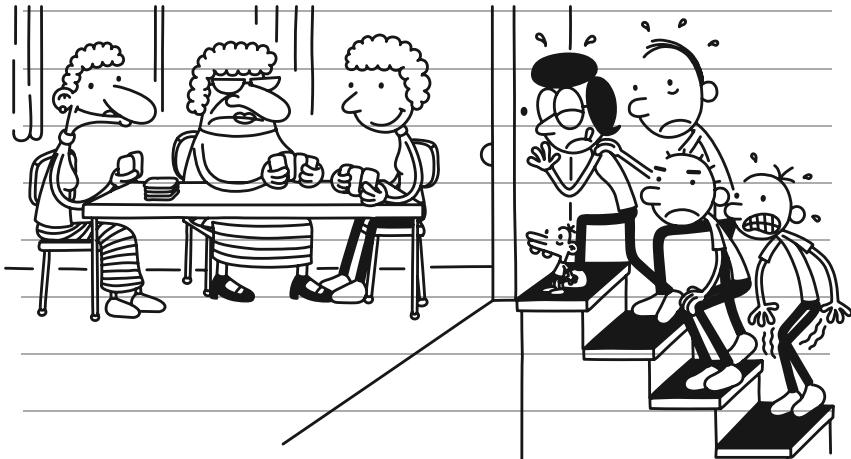

Ce e nebunesc e că bunica are destul loc în casă,
aşa că nu înțeleg de ce trebuie să stăm toti la
subsol. Când am ajuns aici, am fost primul care a
zis că vrea să stea în camera de oaspeți, dar bunica
a spus că e deja ocupată.

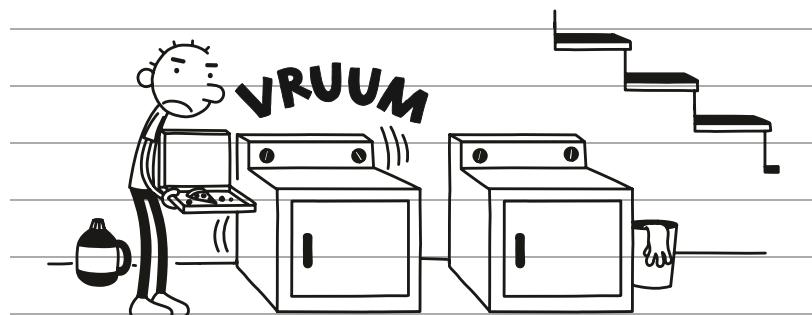

Nu cred că bunica e prea încântată că locuim cu ea,
pentru că, atunci când are prietene în vizită, ne
zice să ne facem nevăzută.

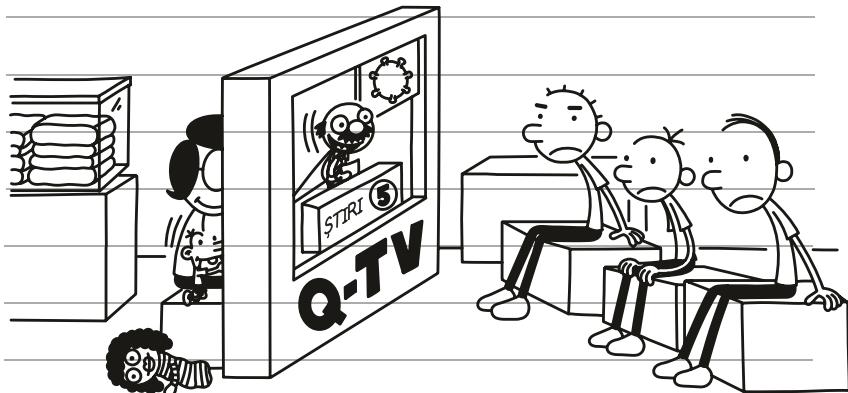
Ceea ce e cam neplăcut, din moment ce nu există
baie la subsol, iar prietenele ei stau pe la ea o
VEŞNICIE.

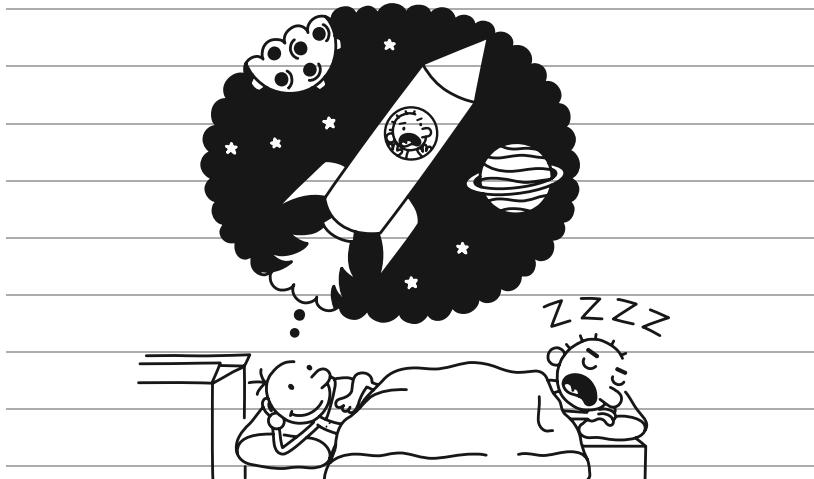
Nu putem să folosim nici bucătăria când bunica are
musafiri, iar asta înseamnă că luăm cina abia după
ce pleacă ei. Dar cred că Rodrick s-a cam săturat
să aștepte, așa că ieri-seară a încălzit niște pizza
în ușcătorul de rufe al bunicii.

Nu avem nici televizor la subsol, aşa că nu ne rămâne decât să ne distrăm UNII pe ALTII.
Sîi, credeți-mă, nu e de-ajuns.

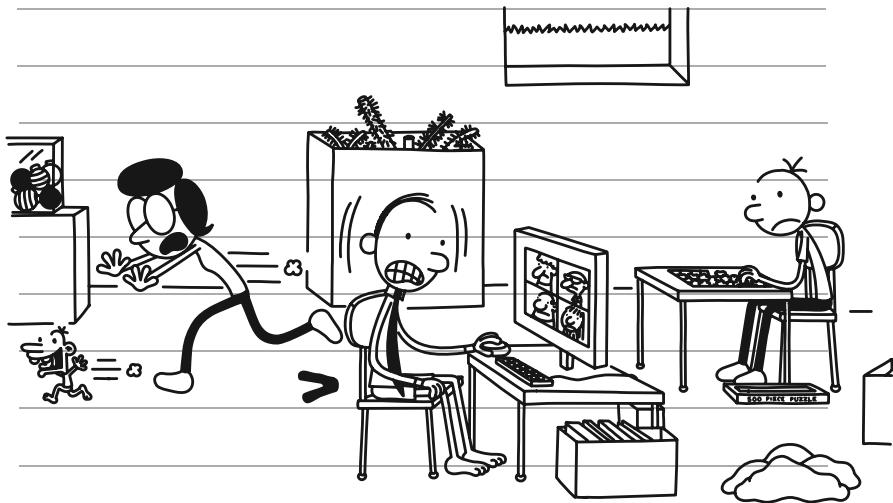

Mama zice că e bine să ne plăcăsim, că aşa ajungem să ne folosim imaginatia. Dar, de fiecare dată când fac asta, îmi imaginez exact același lucru.

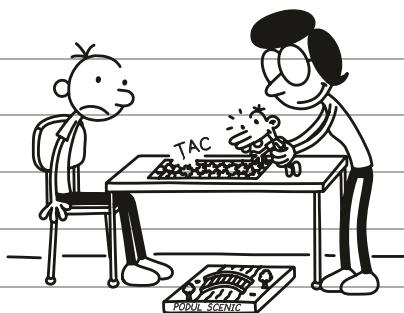

Situatia este și mai grea pentru că vara astă tata lucrează de acasă, ceea ce înseamnă că este mereu aici. Și, ori de câte ori are el o întâlnire, noi toți trebuie să ne prefacem că nu suntem prin preajmă.

Dar nu e atât de ușor de făcut, mai ales când ai un copil de trei ani în familie.

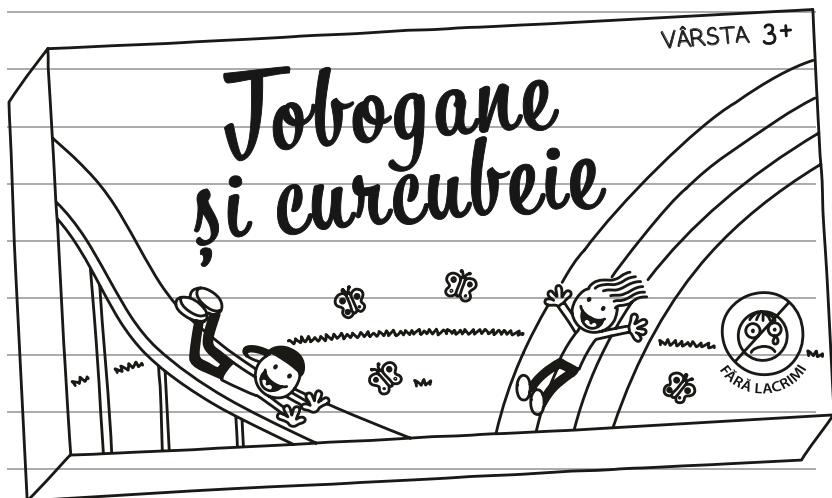

Cea mai mare parte a timpului încerc să-mi găsesc ceva de făcut. Bunica are o grămadă de puzzle-uri la subsol și am făcut câteva de unul singur. Dar mama îl lasă mereu pe Manny să pună ultima piesă, ca să se simtă important.

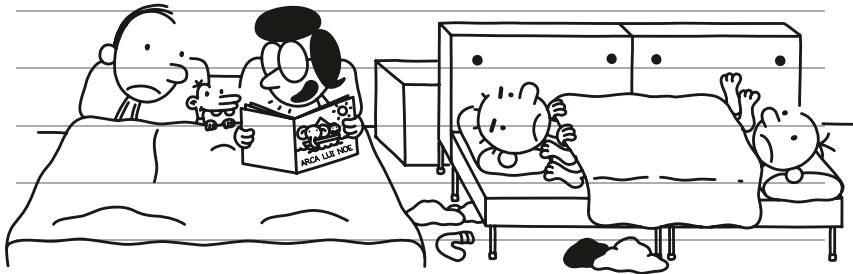

Părerea mea e că mama nu-l ajută pe Manny cătot COCOLEŞTE. Şi e mult mai rău de când ne-am mutat la bunica.

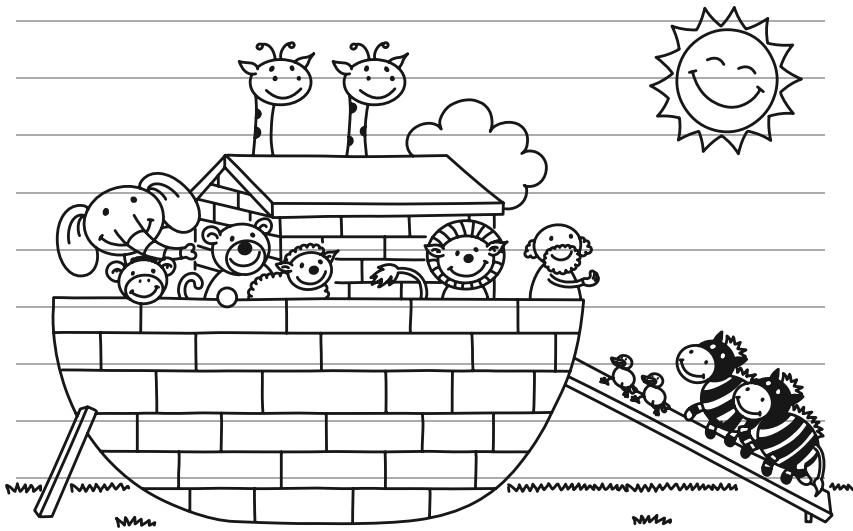
Uneori, după cină, jucăm cu totii un joc de societate. Dar cum Manny nu pricepe regulile mai complicate, mereu jucăm un joc care nu necesită nicio ABILITATE.

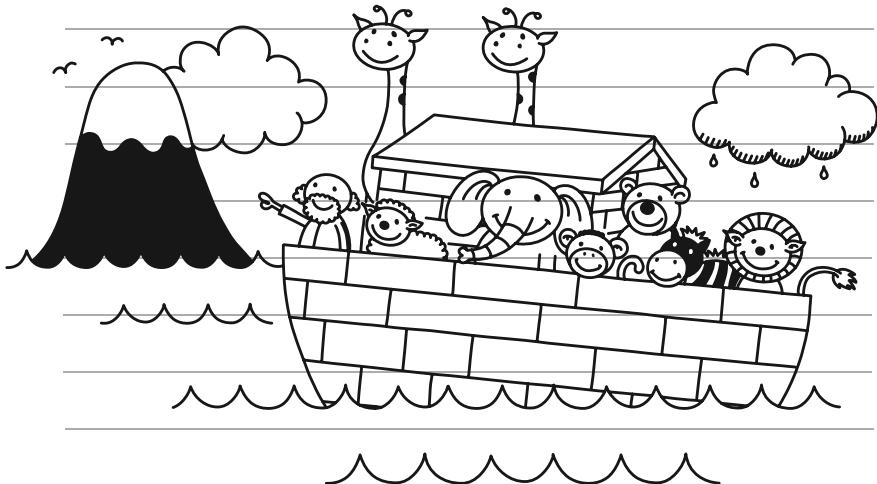
Mereu ne băgăm în pat cât încă e lumină afară,
pentru că respectăm programul lui MANNY.

Zilele astea, cartea preferată a lui Manny e cea cu arca lui Noe. E o poveste despre un tip care audе că o să plouă foarte multă vreme, așа că își construiește o barcă enormă ca să călătorească în timpul potopului și ia cu el multe animale.

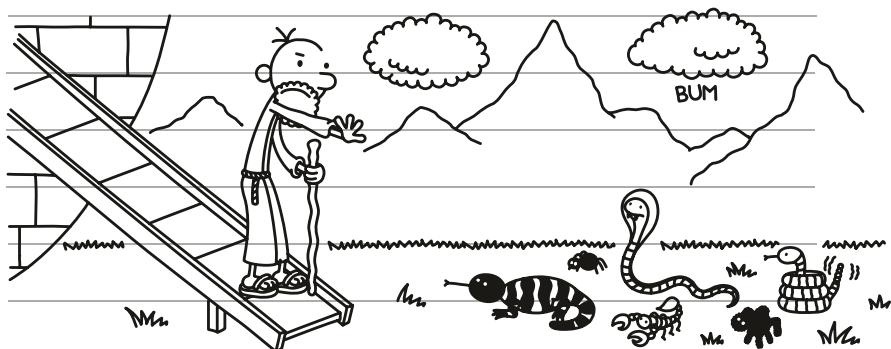
Cartea lui Manny are desene naive și de aia pare că potopul care a nimicit jumătate de planetă a fost destul de **DISTRACTIV**.

Dar cred că, dacă desenele ar fi fost mai realiste, părintii n-ar fi cumpărat carteau pentru preșcolari.

Dar eu am niște întrebări legate de povestea cu arca lui Noe. Pentru început, vreau să știu de ce Noe a luat la bord animale veninoase, cum ar fi șerpii sau scorpionii. Dacă eram în locul LUI, aş fi profitat de ocazie să las ÎN URMĂ câteva creațuri din alea.

Și aş fi folosit spațiul câștigat pentru mai multe animale BUNE, cum sunt cățeii, aricii și hipopotamii și-a pitici.

